

2. Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 19, 20.1.2020.

**Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Amsterdam – Nizozemsko) – Výkon evropských zatýkacích rozkazů vydaných proti L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)**

(Spojené věci C-354/20 PPU a C-412/20 PPU) (<sup>1</sup>)

*(„Řízení o předběžné otázce – Naléhavé řízení o předběžné otázce – Policejní a justiční spolupráce v trestních věcech – Evropský zatýkací rozkaz – Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV – Článek 1 odst. 3 – Článek 6 odst. 1 – Postupy předávání mezi členskými státy – Podmínky výkonu – Listina základních práv Evropské unie – Článek 47 druhý pododstavec – Právo na přístup k nezávislému a nestrannému soudu – Systémové nebo celoplošné nedostatky – Pojem ‚vystavující justiční orgán‘ – Zohlednění vývoje situace po vydání příslušného evropského zatýkacího rozkazu – Povinnost vykonávajícího justičního orgánu ověřit konkrétním a přesným způsobem existenci závažných a prokazatelných důvodů se domnívat, že dotyčná osoba bude v případě předání vystavena skutečnému nebezpečí porušení jejího práva na spravedlivý proces“)*

(2021/C 62/10)

Jednací jazyk: nizozemština

#### **Předkládající soud**

Rechtbank Amsterdam

#### **Účastníci původního řízení**

L (C-354/20 PPU), P (C-412/20 PPU)

#### **Výrok**

Článek 6 odst. 1 a čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládány v tom smyslu, že má-li vykonávající justiční orgán, který má rozhodnout o předání osoby, na niž se vztahuje evropský zatýkací rozkaz, k dispozici důkazy o systémových nebo celoplošných nedostatecích týkajících se nezávislosti soudní moci ve vystavujícím členském státu, které existovaly v okamžiku vydání evropského zatýkacího rozkazu nebo nastaly po jeho vydání, nemůže takový orgán odepřít postavení „vystavujícího justičního orgánu“ soudu, který vydal uvedený zatýkací rozkaz, a nemůže vycházet z předpokladu, že existují závažné a prokazatelné důvody se domnívat, že v případě předání osoby do tohoto členského státu bude tato osoba vystavena skutečnému nebezpečí porušení svého základního práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 47 druhým pododstavcem Listiny, aniž by byl povinen provést konkrétní a přesné ověření, které zohlední zejména osobní situaci této osoby, povahu dotčeného trestného činu, jakož i takové skutkové okolnosti, za nichž byl vydán uvedený zatýkací rozkaz, jako jsou prohlášení orgánů veřejné moci, která by mohla zasáhnout do způsobu, jakým má být řešen konkrétní případ.

(<sup>1</sup>) Úř. věst. C 320, 28.9.2020.  
Úř. věst. C 378, 9.11.2020.